

09/05/2019

Μητρ.Βεροίας: “Η ζωή μας, αδελφοί μου, δεν εί-ναι εδώ, δεν είναι στη γή, είναι στον ουρανό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 8 Μαΐου 2019 το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Χριστοφόρου Πολυπλατάνου.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Τοῦ Χριστοφόρου τούς ἄθλους δεῦτε τι-μή-σωμεν», μᾶς προτρέ-πει ἀπόψε ὁ ἱερός ὕ-μνο-γράφος. Καί ἐμεῖς, ἀφοῦ ἐορτάσαμε σήμε-ρα, τόν «ἀναπεσόντα» στό στῆ-θος τοῦ Χριστοῦ ἀπό-στολο Ἰωάννη, τόν ἡγα--πημένο μαθητή τοῦ Κυρίου, τιμοῦμε τόν ἅγιο πού λαμπρύνει καί ἀγιάζει τήν αὐριανή ἡ-μέρα, τόν ἅγιο μάρτυ-ρα Χριστοφόρο.

Δέν γνωρίζουμε πολ-λά γιά τή ζωή του, κατά τήν πα-ράδοση ὅμως τῆς ἀγίας μας Ἐκκλη-σί-ας, ἦταν ἐκεῖνος πού ἔφερε τόν Χρι-στό στους ὧ-μους του. Τό γεγονός αὐτό, τόν ἔκανε νά πιστεύσει στόν Χριστό καί νά ἀναδειχθεῖ σέ μάρτυρα τῆς πίστεως καί νά θυσιάσει τή ζωή του γιά χάρη αὐτῆς τῆς πί-στεως.

Ἡ πίστη στόν Χριστό ἦταν ἄλ-λω-στε ἡ δύ-να-μη τῆς ζωῆς του· ἦταν αὐτή πού τόν ἔκανε ἰσχυρό καί στό μαρτύ-ριο· ἦταν αὐτή πού τοῦ ἔδινε τήν ἐλπίδα ὅτι «οὐκ ἄξια τά παθή-μα-τα τοῦ νῦν καιροῦ πρός τήν μέλ---λου-σαν δόξαν ἀπο-καλυφθῆναι εἰς ἡ-μᾶς».

Ἦταν αὐτή πού τοῦ ἔ-δι--νε τήν ἐλ-πίδα ὅτι ἡ αἰ-ώνια ζωή πού θά τοῦ χάριζε ὁ Χριστός, ἐάν ἔμενε «πι-στός ἄχρι θα-νά-του» θυσιάζοντας τή ζωή του γιά τήν ἀγάπη του, εἶναι ἀσυγ-κρίτως μακά-ρι-ό-τερη ἀπό τήν ἐπί-γεια ζωή πού εἶναι

γε-μάτη θλίψεις και προ-βλήματα και δοκι-μα-σίες.

Και αυτή ή ελπίδα της αιωνίου ζω-ής τον γέμι-ζε από χαρά και προσ--δοκία και τον έκανε να μην υπο-λογίζει ούτε τον πόνο, ούτε τα αί-μα--τα που έρρεαν από το σώμα του, ούτε τις όδυ-νη-ρές συνθήκες στη φυ--λακή, ούτε τον φό-βο του δη-μίου και του θα-νάτου που πλη-σίαζε.

Ή ελπίδα στον Χριστό και στην αιώνιο ζωή έδινε τη δύναμη στον άγιο Χριστοφόρο να υπο-μένει τη δο-κιμασία του μαρτυρίου και παρά τούς πόνους και τις τα-λαιπωρίες να προ-σεύ-χεται στον Χριστό για να τον αξιώσει να μεί-νει πιστός άχρι θα-νά-του και να του χαρίσει, κατά την υπό-σχεσή του, τον στέ-φα-νο της ζω-ής.

Ή ελπίδα, ή υπομονή και ή προ-σευχή μέ τις όποιες αντιμετώπισε ο άγιος Χριστοφόρος, που πανη-γυ-ρί-ζουμε σή-μερα τό μαρ-τύριό του, δεί-χνουν και σε μās τον τρό-πο μέ τον όποιο θά πρέπει να βα-δί-ζουμε στη ζωή μας, τον τρόπο μέ τον όποιο θά πρέπει να αντι-με-τω-πί-ζουμε τά θέματα που μās άπα-σχο--λούν, τά προ-βλή-μα-τα και τούς πει-ρα-σμούς που καθη-με-ρινά συναν-τού-με.

Άν όλα αυ-τά, τά όποια βρί-σκον-ται μέσα στο σχέδιο του Θεού για τη ζωή μας και για τη σω-τηρία μας, αν όλα αυτά, είτε είναι δυσά-ρε-στα εί-τε είναι ακό-μη και όδυ-νη-ρά, είτε άφο-ρούν έ-μās προσωπικά είτε οι-κεϊα μας πρόσω-πα, εί-τε άφο--ρούν θέματα επί-γεια και υλικά είτε άφο--ρούν ζη-τή-ματα πνευ-----μα-τι-κά, αν, λοι-πόν, όλα αυτά τά αντι--μετωπίζουμε μέ έλ-πίδα, μέ υπομο-νή και κυρίως μέ προσευχή, τότε τί-πο-τε δέν θά μπο-ρεϊ να μās στε-ρήσει τη χαρά, τίπο-τε δέν θά μπο-ρεϊ να μās κα-ταβάλει ή να μās άπο--γοητεύσει, τί-ποτε δέν θά άνα-κό-ψει την προσπάθειά μας να ζοϋ-με σύμφωνα μέ τό θέλημα του Θεού και να προσπαθοϋμε να αντι-με-τωπίσουμε όλα τά υπό--λοιπα μέ πίστη και υπο-μονή και επικαλού-με-νοι πάντοτε τη βοή-θεια και τη χάρη του Θεού.

Γι' αυτό, άδελφοί μου, άς μην ξε-χνοϋμε ποτέ ότι ό,τι συμβαίνει στη γη όσο δύσκολο και έ-πώ--δυνο αν μās φαί-νε-ται, δέν παύει να είναι προ-σωρινό. Τό ίδιο ί-σχύει και για ό,τι είναι ευχά-ρι-στο και χαρού-με-νο· και αυτό είναι προ---σωρινό και έφή-με-ρο.

Ή ζωή μας, άδελφοί μου, δέν εί-ναι έδω, δέν είναι στη γη, είναι στον οϋρανό. Έδω είμαστε μό-νο πε--ρα--στικοί, εί-μα-στε μόνο για να προ-ε-τοι-μασθοϋμε για τη μέλλουσα ζωή.

Άς άγωνιζόμαστε, λοι---πόν, και έμείς, άκο-λουθώντας την προτρο-πή του άποστόλου Παύ-λου και τό πα-ρά--δειγμα του άγίου μάρτυρος Χρι-στοφόρου, να ζοϋμε «τη ελπίδι χαίροντες, τη θλίψει υπομένοντες, τη προσευχή

προσ-καρ-τεροῦντες» γιά νά δη-μιουρ-γήσουμε τίς προ-ὑ-πο-θέ-σεις, ὥστε νά ἀπο-λαύ--σου-με καί ἐμεῖς τά ἀγα-θά τῆς αἰωνίου ζω-ῆς, πού μᾶς ἔχει ἐτοι-μάσει ὁ Θεός.

Ἀδελφοί μου, τιμῶν-τας σήμερα τόν ἅγιο Χριστοφόρο, ἅς ἐξετά-σου--με τόν ἑαυτό μας κα-τά πόσον ἀνταποκρι-νό-μαστε στίς προῦπο-θέ-σεις πού ἔθεσε μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό του ὁ ἅγιος Χριστο-φό-ρος, καί ἅς ἐπικαλε-σθοῦ--με τή βοή-θεια καί τή μεσιτεία του, ὥστε νά ὑπομένουμε τίς δυ-σκολίες καί τούς πειρα-σμούς τῆς παρούσης ζω--ῆς μέ ὑπομονή μέχρι νά φθά-σουμε διά τῶν πρεσβειῶν του καί στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καί μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ ἅγιος Χριστοφόρος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μετέφερε ἀπό τή μία πλευρά τοῦ ποταμοῦ στήν ἄλλη τούς ἀνθρώπους, καί μεταξύ αὐτῶν μετέφερε καί τόν ἴδιο τόν Χριστό. Γι' αὐτό καί εἶναι προστάτης καί ὅλων αὐτῶν πού μέ τά ὀχήματά τους μεταφέρουν κάποιους ἀνθρώπους, ἐπομένως εἶναι καί προστάτης ὅλων αὐτῶν πού ὁδηγοῦν. Ἄς ἐπικαλούμεθα, λοιπόν, τή χάρη του καί τή βοήθειά του καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅχι μόνο αὐτός θά εἶναι πάντοτε στό τιμόνι μας, ἀλλά θά εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.